

Ledelsen siger, at den altid har en åben dør, men døren er altid lukket, når man ønsker at tale med ledelsen.

Skolens vision og værdier er ikke tydelige.

Den faglige stolthed og arbejdsglæden er svær at finde med alle de forandringer, vi hele tiden udsættes for.

Ledelsen "kører over" lærerne. De lytter ikke til lærernes holdninger og der træffes ikke demokratiske beslutninger.

Der holdes for mange møder, hvor lærerne bare skal nikke til ledelsens beslutninger.

Ledelsen foregiver at inddrage lærerne, men lytter reelt ikke til dem.

Kaffen er kold og smager grimt.

De tekniske hjælpemidler til at planlægge, forberede og gennemføre undervisningen fungerer ikke tilfredsstillende – der er f.eks. altid problemer med IT.

Lærerkollegiet er generelt presset og stresset.

Balancen mellem arbejdsliv og fritid er meget svær at finde.

Der går alt for meget tid med intetsigende møder og administrative opgaver.

Fokus er for meget på udvikling og for lidt på kerneopgaven; undervisning.

Der er ikke tid nok til at samarbejde ordentligt.

Kopimaskinerne og printerne er ofte gået i stykker – det bremser arbejdet for tit.

Der følges sjældent eller aldrig op på fælles beslutninger.

Beslutninger, der gælder hele skolen tages ikke i fællesskab.

Man har for lidt indflydelse på det, der virkelig betyder noget i arbejdslivet.

Luften er elendig i klasselokalerne – det er svært eller umuligt at koncentrere sig.

Ledelsen lytter ikke før den tager beslutninger.

Økonomiske hensyn er blevet vigtigere end pædagogiske overvejelser.

Man bliver aldrig eller næsten aldrig anerkendt for det arbejde, man udfører.

Alle sørger for sig selv, og ingen tager hensyn til hinanden.

Der er aldrig tid til at tage på kursus.

Planlægningen og fordelingen af arbejdsopgaverne er uigennemsigtig og uretfærdig.

Ledelsen er ikke tydelig i sine forventninger til lærerne.

Det er frustrerende at planerne aldrig holder, fordi der skal nås for meget på for kort tid.

Ledelsen har ikke føling med det, der foregår ude i undervisningen og det hindrer dem i at tage beslutninger, der virker.

Der er ikke overskud til dem på skolen, der har det svært.

Ledelsen er ikke loyal over for lærerne, når der er konflikter med eleverne.

Der er for sjældent tid til et dybdegående engagement.

Det er svært at sætte rammer for arbejdet, for alle vil jo gerne præstere det bedste.

Det sociale samvær med kollegerne er ikke godt.

Der er mange fløje, der bekriger hinanden på arbejdspladsen.

Team-ånden mangler i gymnasieverdenen.

Lærerne er tilbageholdende i forhold til at påtage sig udviklende opgaver – af frygt for at få for meget at lave.

Ledelsen blander sig ikke nok – den er for passiv.

Lærerne er bange for at formulere ønsker, kritik og krav.

Man får for lidt feedback på sit arbejde.

Man skal alt for ofte samarbejde om noget, der ikke giver mening i forhold til kerneopgaven.

Skolen er altid møgbeskidt.

Der er helt tomt på lærerværelset – før i tiden sad folk og snakkede med hinanden.

Kommunikationen er gået bananas – man skal svare på 1000 mails, før man kan koncentrere sig om det vigtige.